

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 96.

Elleve Session.

59de Møde.

Tirsdagen den 20de Marts.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Jeg ønskede dog først at besvare dette Spørgsmaal, naar det ligger for; jeg tvivler ikke om, at man ikke vil blive kjendt pligtig dertil, og jeg skjønner ikke, at der er Anledning til at gaae ind paa den modsatte Forudsætning og udtale, hvad der saa er at gjøre. Det er overhovedet ønskeligt, at man kan udsætte Beslutninger, til det er nødvendigt at tage dem; i alt Fald vil den Beslutning, der tages, stee under Ministerens Ansvar. Hvad den ærede Rigsdagsmand iøvrigt yttrede, var mig ikke klart. Der findes en heel Deel Poster, som vedrøre Udgifter, der ere afsluttede, og slutte sig til Finantslovens Conti, men jeg skjønner heller ikke, at der er nogen Grund til at unnlade at gaae ind paa Oven. Jeg skal villigt indrømme, at det maastee kunde ansees for ønskeligt, med Hensyn til mange Poster at oppebie Regnskabs Afslutning, men paa den anden Side er der dog vistnok ogsaa overordentlig vigtige Grunde, der tale for, at Regjeringen strax kommer frem med de Overskriftelser, som ere blevne nødvendige. Det er af Interesse for selve Regjeringen, at Vedkommelsen af Overskriftelserne finder Sted under de samme Forhold, der fandt Sted, da Overskriftelserne stete. Det er langt vanskeligere senere, maastee først flere Aar efter, at have det klart for Die, hvorledes For-

holdet var, og dernæst anseer jeg det ogsaa for at være ingenlunde af uvæsenlig Betydning for Rigsdagen, at den, forsaavidt Overskriftelser finde Sted, saa snart som muligt kommer til at kjende dem og faaer Afgang til at yttre sig derover og bestemme dem. Vi have saaledes en Overskriftelse med Hensyn til det nye Forbedringshuus paa Brødsløselille Mark. Det er en meget betydelig Sum, 135,000 Rb. Hvis der virkelig — jeg tvivler ikke paa, at hvad der er steet, kan rejsfærdiggjøres, og at det ikke er nødvendigt at anstille Undersøgelser — men jeg sætter, at man fandt, at det var ønskeligt at gaae ind paa Undersøgelser for at tilveiebringe Oplysninger, da er det jo i Rigsdagens Interesse, at Overskriftelsen kommer tidlig frem. Jeg kan heller ikke indsee, at Bevillingen af disse Summer skulde i den Forstand vække Regjeringen, at ikke det Ansvar, som maatte kunne paadrages ved slet Administration, skulde kunne gjøres gjældende. Jeg anseer det ikke for at være Tilfældet, at Ministerens Ansvar indskrænker sig til Summer, forsaavidt de ere overstredne; det er ligesaa fuldt tilstede med Hensyn til de Summer, som ikke ere overstredne, hvis det viser sig, at man f. Ex. ved et Bygningsarbejde har betalt Materialet dyrere, end Markedsprisen var, uden at særegne Omstændigheder vare tilstede, thi da var en Retfærdiggjørelse nødvendig. Jeg seer altsaa ikke Andet, end at den hidtil brugte Fremgangsmaade er ønskelig for Regjeringen, hvem det ikke kan være Andet end høert at see sit Forhold bedømt til, og af Interesse for Rigsdagen, der saaledes kommer snarest muligt til